

STRANTZ, Kurd von (Erfurt 12 februari 1863 – Berlijn 8 maart 1949).

Von Strantz was in het Duitse keizerrijk actief in tal van uiterst rechtse organisaties, onder meer als bestuurslid van het **Alldeutscher Verband**, medeoprichter van het Reichsverband gegen die Sozialdemokratie en tijdelijk voorzitter van de Deutscher Wehrverein. Vanaf 1867 bepleitte hij herhaaldelijk een Duitse expansie naar het westen tot aan de lijn die in het begin van de 16de eeuw de grens met Frankrijk had gevormd. Dat betekende dat onder meer Artezië, Frans-Vlaanderen, België en Nederland op de een of andere manier bij het Duitse Rijk moesten worden aangesloten. De Belgische bevolking was volgens von Strantz geheel en al Duits. De Vlamingen waren Neder-Duitsers, de Walen verfranse Hoog-Duitsers.

Tijdens de tweede Marokko-crisis in de zomer van 1911 vertoefde von Strantz drie weken in België en was geschokt door de Duitsvijandige stemming die hij daar overal meende vast te stellen. Hij kwam tot het besluit dat België feitelijk niet neutraal meer was, maar een bondgenoot van Frankrijk en Engeland. Tot 1913 publiceerde hij een reeks artikels om die vermeende ontdekking onder de aandacht te brengen van het Duitse publiek. De V.B. was volgens hem veel te zwak om de Franse invloed en daarmee de neiging van het officiële België om met

de westerse mogendheden tegen Duitsland samen te spannen, weerwerk te geven. In 1911 poogde von Strantz ook tevergeefs Buitenlandse Zaken attent te maken op het belang van de V.B. voor de Duitse politiek.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog sprak hij zich uit tegen de bestuurlijke scheiding omdat volgens hem ook de Walen tot het Duitse volk behoorden. In Vlaanderen moest Nederlands, in Wallonië Duits met op de tweede plaats het Waalse dialect de voertaal worden. Zijn roekeloze agitatie kwam von Strantz eind 1915 op een spreekverbod te staan.

Na de oorlog rekende hij in 1920 in een "open brief" in het tijdschrift *Heimdall* aan Jan-Matthijs Brans scherp af met de officiële Flamenpolitik.

LITERATUUR: W. Dolderer, *Deutscher Imperialismus und belgischer Nationalitätenkonflikt* (Kasseler Forschungen zur Zeitgeschichte, nr. 7, 1989).

WINFRIED DOLDERER